

Publicerad 2015-04-15 17:12 av AgnesP

Sibirisk struts

Klart jag är en struts, men jag är ta mig fan ingen fågel säger hon och dunkar Vladimir i ryggen så vodkan sprutar. Det får henne att skratta så det river genom Volga och kosmonauter att regna mellan det skarpa. Men vilka är vi att döma. Det ger lika lite mening som att knäcka nötter med ögonfransarna eller att suga livet in med sugrör.

Privjet kamrat. Privjet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten